

РЕШЕНИЕ

№ 1286

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10189** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 155699 от 01.07.2019 г., постановено по н.а.х. дело № 2497/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 8-ми състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-10 от 16.01.2019 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв. на основание чл.221а, ал.2, т.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за нарушение на чл.100н, ал.2 вр. чл.100т, ал.1, изр.1, пр.1 от ЗППЦК.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], чрез процесуалния му представител - адв. Т. Т., с искане то и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт В., която оспорва

жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображения изложени в писмени бележки. Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че съгласно Заповед № 346 от 17.10.2017 г. на заместник – председателя на КФН е извършена документна проверка на [фирма], вписано като публично дружество под рег. № РГ-05-151 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, воден от КФН. При проверка на постъпилите в КФН годишни консолидирани финансови отчети за дейността през 2017 г. в единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН – e-R., е установено, че в законоустановения срок до 30.04.2018 г. включително, [фирма] не е представило пред КФН годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2017 г. Констатирайки извършеното нарушение, М. П. Ч. – главен експерт в КФН, съставила АУАН № Р-06-810/30.07.2018 г. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу констатациите по АУАН. Административнонаказващият орган приел възражението за неоснователно. Въз основа на АУАН е издадено НП № Р-10-10/16.01.2019 г., с което за нарушение на чл.100н, ал.2 вр. чл.100т, ал.1, изр. първо, предл. първо от ЗППЦК на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв., на основание чл.221а, ал.2, т.1 от ЗППЦК.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.100н, ал.2 от ЗППЦК емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. Нормата на чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1 от ЗППЦК въвежда кумулативно задължение за емитента или лицето, поискало без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността.

Непредставянето в срок на годишния консолидиран финансов отчет за дейността на КФН, съответно - на обществеността, са две отделни нарушения, тъй като изпълнението на нормативноустановеното задължение е дължимо към различни адресати - в единия случай това е КФН, в другия - обществеността. Различен е и редът, установен от закона, за разкриването на отчетите. Неизпълнението на задължението за публично представяне на годишния консолидиран финансов отчет за дейността пред КФН е едно нарушение, а непредставянето му пред обществеността, осъществява състав на друго нарушение, като едното не дерогира задължението за

другото, поради което доводите на касатора по отношение на оповестяването на публична информация на интернет адрес www.infostock.bg са неоснователни.

Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава от текстовете на чл.100т ал.3 от ЗППЦК и този на чл.100т ал.4 от ЗППЦК. В чл.100т, ал.3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността, а разпоредбата на чл.100т ал.4 от ЗППЦК, от своя страна, описва как емитентът е длъжен да разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго.

В случая правилно въззивният съд е приел за законосъобразна констатацията на АНО, че с непредставянето пред КФН на годишен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за 2017 г., в срок до 30.04.2018 г. дружеството е осъществило вмененото му нарушение по чл.100н, ал.2 вр. чл.100т, ал.1, изр.1, пр.1 от ЗППЦК.

По отношение възражението на касатора, че е в невъзможност да представи КГФО, тъй като процедурата по анализ и одобрение на параметрите на сключените договори за кредит на [фирма] не е приключила следва да се посочи, че проблемите на дружеството във връзка с одитирането, т.е. възпрепятстване на одитора да осъществи съответните процедури поради липса на всички необходими документи за това, са вътрешноорганизационни проблеми на дружеството, а не извънредни обстоятелства, като всяко дружество е длъжно така да организира дейността си, че да изпълни законовите изисквания.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН. Административнонаказващият орган подробно е обсъдил всички възражения на дружеството, като е събрал всички необходими за случая доказателства. В тази връзка несъстоятелни са доводите на касатора, че е следвало да се съберат допълнителни доказателства за извършеното нарушение, че административнонаказващият орган е отказал да обсъди възраженията и е накарнал правото на защита на дружеството.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, споделя извода на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Деянието, за което е ангажирана административнонаказвателната отговорност на [фирма], засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно информиране на обществеността по отношение на въпросите, засягащи емитента. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на Комисията и на обществеността. В случая, при определяне размера на наказанието е отчетено, че дружеството е допуснало и наказано с влязло в сила НП нарушение от същия вид, за непредоставяне в срок на КФН на регулирана информация, както и това, че .

Предвид изложените съображения, обжалваното НП е законосъобразно, и като го е потвърдил, Софийски районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от АПК

настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение.

Воен от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 155699 от 01.07.2019 г. по НАХД № 2497/ 2019 г. на СРС, НО, 8- ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.